

A Four-Fold Song

Rabbi Abraham Isaac Kook

There are many levels of song.

There is one who sings the **song of one's own life**, and in herself she finds everything, full spiritual satisfaction.

There is another who sings **the song of his people**. He leaves the circle of his own individual self, because he finds it without sufficient breadth, without an idealistic basis. He aspires toward the heights, and he stretches himself with a gentle love to the whole community of Israel. Together with her he sings her songs. He feels grieved in her afflictions and delights in her hopes. He contemplates noble and pure thoughts about her past and her future, and probes with love and wisdom her inner spiritual essence.

There is another who reaches toward more distant realms, and she goes beyond the boundary of Israel to sing **the song of humanity**. Her spirit extends to the wider vistas of the majesty of humanity in general, and its noble essence, aspiring towards humanity's general goal and looking forward towards its higher perfection. From this source of life she draws the subjects of her meditation and study, her aspirations and her visions.

Then there is one who rises toward wider horizons, until he links himself with all existence, with all God's creatures, with all worlds, and he sings his song with all of them. It is of one such as this that tradition has said that whoever sings a portion of song each day is assured of having a share in the world to come.

And then there is one who rises with all these songs in one ensemble, and they all join their voices. Together they sing their songs with beauty, each one lends vitality and life to the other. They are sounds of joy and gladness, sounds of jubilation and celebration, sounds of ecstasy and holiness.

The song of the self, the song of the people, the song of humanity, the song of the world all merge in her at all times, in every hour.

And this full comprehensiveness rises to become the song of holiness, the song of God, the song of Israel, in its full strength and beauty, in its full authenticity and greatness. The name "Israel" stands for shir el the song of God. It is a simple song, a twofold song, a threefold song, and a fourfold song. It is the Song of Songs of Solomon, Shlomo which means peace or wholeness. It is the song of the Highest One in whom is wholeness.

Orot Hakodesh, Volume II, pp.458-459

שיר מרובע

יש שהוא שר את שירת נפשו, ובנפשו הוא מוצא את הכל, את מלא הסיפוק
הרוחני במילואו.

ויש שהוא שר שירת האומה, יוצא הוא מתוך המעגל של נפשו הפרטית, שאינו
מוצא אותה מרוחבת כראוי, ולא מיושבת ישוב אידיאלי, שואף למרומי עז, והוא
מתדבק באהבה עדינה עם כללותה של כנסת ישראל, ועמה הוא שר את שיריה,
מצר בצרותיה, ומשתעשע בתקוותיה, הוגה דעות עליונות וטהורות על עברה ועל
עתידה, וחוקר באהבה ובחכמת לב את תוכן רוחה הפנימי.

ויש אשר עוד תתרחב נפשו עד שיוצא ומתפשט מעל גבול ישראל, לשיר את
שירת האדם, רוחו הולך ומתרחב בגאון כללות האדם והוד צלמו, **שואף אל**
תעודתו הכללית ומצפה להשתלמותו העליונה, וממקור חיים זה הוא שואב את
כללות הגיונותיו ומחקריו, שאיפותיו וחזיונותיו.

ויש אשר עוד מזה למעלה ברוחב יתנשא, עד שמתאחד עם כל היקום כולו, עם כל
הבריות, ועם כל העולמים, ועם כולם אומר שירה, זה הוא העוסק בפרק שירה
בכל יום שמובטח לו שהוא בן העולם הבא.

ויש אשר עולה עם כל השירים הללו ביחד באגודה אחת, וכולם נותנים את
קולותיהם, כולם יחד מנעימים את זמריהם, וזה לתוך זה נותן לשד וחיים, קול
ששון וקול שמחה, קול צהלה וקול רנה, קול חדוה וקול קדושה.

שירת הנפש, שירת האומה, שירת האדם, שירת העולם, כולן יחד מתמזגות
בקרבן בכל עת ובכל שעה.

והתמימות הזאת במילואה עולה היא להיות שירת קודש, שירת אל, שירת ישראל,
בעוצם עזה ותפארתה, בעוצם אמתה וגדלה, ישראל שיר אל, שיר פשוט, שיר
כפול, שיר משולש, שיר מרובע. שיר השירים אשר לשלמה, למלך שהשלום
שלו.

(אורות הקודש ב, עמ' תמד-תמה)